

lajky srny a struny

zlost

zatloukaný zlosti a otázky po zlosti, stále a spolu . zatloukaný zlosti a prkna lhostejnosti, stále a spolu . zatloukaný zlosti a stejně bez radosti, stále a spolu . zatloukaný zlosti a otázky po zlosti, stále a spolu . zatloukaný zlosti a prkna lhostejnosti, stále a spolu . zatloukaný zlosti a stejně bez radosti, stále a spolu . zatloukaný zlosti a zatloukaný zlosti a zatloukaný zlosti . zatloukaný zlosti a zatloukaný zlosti, až do morku kosti . a zatloukaný zlosti, zatloukaný až do naprostýho blbství

text a hudba *jiří raiterman*

radost

radóóst mi vycenila zuby . radóóst mi roztančila srdce . radóóst mi rozeběhla nohy . radóóst mi rozmačkala ruce . radóóst . jsem radostí bez sebe, bez sebe . a až mě sejme tvoje kára, vyreju ti do laku . „r“ jako ryzí radost riskovat rez . „a“ jako ani apatie, ani arogance . „d“ jako drzounce dlobat do daných dlah . „o“ jako očima obstat, odpovídat . „s“ jako spustit smutek, slzy a smích . slavit sladkost solí, studit a spalovat sníh . „t“ jako trvale třídít, třídou trvale třást . třídít teď a tady, trvat třeba a tam

text a hudba *jiří raiterman*

na půdě

opřenej o rám dveří kouřím, koukám, nemám stání . připadám si trošku navíc - mimozemšťan bez pozvání . bolestí prostý kosti mi kůže nějak pohromadě drží . moje cena devaluje, hledám, co mě dneska ve vesmíru zdrží .. cítím se divně, divně, lokám jak sucho v poušti . mám se rád, nesnáším se, miluju tě, neodpouštím . slova mi značí cestu, když už se v písku ztrácím . jen ta ví kam, jsem z toho venku a pomalu se k sobě vracím jako... prádelní šňůry na půdě a vrstva prachu, moc toho nezůstává .. stará paní s tichem na rtech klepe, mlátí a koberec se vlní . po ulicích se plazí hlavy a žerou svoje každodenní zrní . otvírám dveře a řítím se vstříc dobrodružství v podkroví . rituální tanec mezi trámy a už jen čekám, kdy mě ticho osloví . prádelní šňůry na půdě a vrstva prachu, moc toho nezůstává .. prádelní šňůry na půdě, prádelní šňůry na půdě a židle v prachu

text *zdenek krafka* . hudba *jiří raiterman*

usnout a přejet

né... zní to jako koza „mée...“ jenže koza mlsná né... umět přestat „mée...“ nebyť kozou . a dokázat se pást ráz na ráz jenom cestou . a dál rázovat pot v dlani mít jenom cestou . a s tebou k tobě proti sobě jít vlastní cestou . aby mělo dál smysl jít tudy spolu . je to mnohem jednou duší, když jsi mezi městy . po půl noci asfalt samet někde mezi městy . stačí jenom usnout přejet a vzbudit se až jindy . je to mnohem jednou duší, když jsi kroky a nic víc né... zní to jako koza „mée...“ jenže koza mlsná né... umět přestat „mée...“ nebyť kozou . usnout přejet vzbudit se a domů – zakopávat . cítit potit mrznout topit sebe – zakopávat . lehat budít zvedat vodit kozu – nakopávat . pustit blaho svýho bytu, blaho bytu i jinam... blaho jako koza . jenže koza mlsná . umět přestat . nebyť kozou .. vzbudit se a jít a nelhat si a nesníť . a věřit, že život opravdový je dobrý . vzbudit se a jít a nelhat si a nesníť . a odvahu, že život opravdový je dobrý . ale jestli si sednu a začnu valit k hovnu – tak mě nakopej . a jestli si sednu a začnu klikat k hovnu – tak mě nakopej

text a hudba *jiří raiterman*

těkání

život tančí . smrt mu píská . život hoří . smrt mu tleská . a naše srdce unavená tikají už jenom sama pro sebe . a naše bříska unavená tikají už jenom pro sebe . a naše oči unavené těkají už jenom samy na sebe . seš toho plnej – když se nezažereš, tak brečíš . seš toho plná – když se neuženeš, tak brečíš . seš toho plnej – když se nevymluvíš, tak brečíš . seš toho plná – když se nevygumuješ, tak brečíš .. málo vůle . jen chuť nám velí . máme málo vůle . a každá chuť se přejí, vůně vyvane . a naše touhy unavené čekají už jenom samy na sebe . a naše touhy unavené čekají už jenom na sebe . a naše ruce unavené čekají už jenom samy na sebe . a seš tak prázdná – když si neubližuješ, tak mlčíš . a seš tak prázdněj – když se nenapiješ, tak mlčíš . a seš tak prázdná – když se nezamiluješ, tak mlčíš . a seš tak prázdněj, když neubližuješ, tak mlčíš .. život tančí . chuť mu velí . život hoří . a každá chuť se přejí a vyšumí . jako naše moře unavené, které šumí už jen pro sebe . jako naše uši unavené, které šumí už jen pro sebe . jako naše hlasy unavené, které šumí už jen pro sebe . a chybí vlny, který bychom házeli tam nebo zpátky . a taky vlny, který bychom nesli do neznámé dálky . a chybí proudy, který bychom stáhli do veliké hloubky . a chybí ticho pro spolu na jedné lodi

text a hudba *jiří raiterman*

mezi psem a vlkem

je mezi psem a vlkem . už zavírá se kniha . a pootevřená ruka . už jehlu nepozdvihá .. z pomuchlaného prádla . když s náprstkem tam spadla . a na šití se třpytí . mhou mezi psem a vlkem .. je mezi psem a vlkem . a potměšilá světla . z okének chalup zkvetla . nad stíny plné viny .. zrak kočky zelená se . krutými rytmy v přítmí . zrak po kořisti pase . žhne mezi psem a vlkem .. a mezi psem a vlkem . z blátivé studně stínů . čas váží starou vinu . čas přehrabuje hlínu .. mrtví o mrtvých vědí . a hrdých odpovědí . srdce si málo hledí . je mezi psem a vlkem

text *Suzanne Renaud (přel. Bohuslav Reynek)* . hudba *Jiří Raiterman*

tří vín II. petova

vracím se nocí z lesa domů . tma rozepnutá do všech stran . v uších les houslí jako prase, srna a pes . to všechno ve mně jako vejce v duši syčí: „tak pojď!“ .. vracím se ránem z města domů . světlo a mračna hadí sval . v očích mi stojí domy, vrata, ploty a pes . to všechno ve mně jako vejce v duši syčí: „tak jen pojď!“ .. kam šel? .. zůstávám doma s flaškou vína . po třetí natúra jak běs . prase a srna spolu pečou... se . a já dál žeru jako pes

text *Jiří Raiterman, Petr Orgoň* . hudba *Alena Orgoňová, Petr Orgoň, Iva Raitermanová, Jiří Raiterman*

tří vín I. álina

možná tě sfouknou . až budeš zády stát . možná tě spláchnou . až budeš příliš hřát . podívej se zlým smutným rybám do očí . nebo na tebe ze zadu zaútočí . a ryby sušený mají svoje oči pryč . a ty chceš je všechny vzít a jak jsou je dochutit .. možná ti pláchnou . když budeš říkat a spát . možná ti pláchnou . když budeš dlouho řvát . možná tě stáhnou . podívej se zlým smutným dětem do očí . nebo na tebe ze zadu zaútočí . a děti sušený mají svoje oči pryč . a ty chceš je všechny vzít a jak jsou je dochutit .. kolik masa, tolik soli .. čím víc stává se tvůj ostrov pustinou . pod ledem a sutí pára a dým . nenech se bouchnout . možná tě sfouknou . a možná to rozdýcháš . možná tě spláchnou . a snad to rozdýcháš . a podíváš se zlým smutným lidem do očí . dřív než na tebe ze zadu zaútočí . a to si neber a to se neuč . a to si neber a to se neuč .. roztaješ i bez tří vín

text *Jiří Raiterman* . hudba *Alena Orgoňová, Petr Orgoň, Jiří Raiterman*

ramilya, 13 let

Jmenuju se Ramilya je mi třináct let. Mam tři brachy a maminku s tatínkem. Mam dvě malé kočky a taky Fanču. Fanča - je to pes která se rada mazly a taky někoho slyňtat. Dnes rano ji bylo špatně a proto ji kručelo v bříšku. To je zvláštní že ma rada kočky, vždy je pozoruje atak je muže pozorovat celý den. Fanča nema rada kolečka a kola vždy musí na ně štěkat taky ma rada cestovat ze mlejna domu, z domova do mlejna. Dnes ja a Madla jli projet na kole to byla zabava. Včera když jsme seděli u stolu tak začaly bouchat ohněstroje a všecky se běžely po schodech do sklepa ja a Madla tam nešly chtěly jsme jit poslední. Všecky se tam vlezly taky Fanča až tam oni vlezly ohněstroj přestal bouchat ja a Madla se začaly smat to je dobře že jsme tam nevlezly. Pak jsem šla spát a zdalo se mi že sedim a vedle mně sedi duch a ja s nim mluvim po telefonu on mně vypravěl o sve rodině a jak zamřel to je všecko co pamatuju.

text *Ramilya Mughammetová* . hudba *Jiří Raiterman*

ta s kosou

slunce zapadá za černočerným lesem . pár kroků pozadu a v ruce kosu nese . a jak se pomalu táhnu rozdrčenou slámou . slunce se schovalo - všechno je to za mnou .. slunce zapadá za černočerným lesem . pár kroků pozadu a v ruce kosu nese, skoro ji neslyším . a jak se pomalu táhnu rozdrčenou slámou . slunce se schovalo - všechno je to za mnou, asi se otočím .. je tak krásná v náručí noci . jen měsíc slyší to co já . a v jejích očích hvězdy se ztrácí . když ji potichu proklínám . je tak krásná v klubičku noci . měsíc jen slyší to co já... mm . rozlité krev zpátky se vrací . pomalu vedle ní umírám .. nejede domů . můžeš spát ve vaně . budeme poslouchat hlasy kolem . co říkají a co ne . a časem si dáme . svoje srny a srnce . a ty pak proskočí lesem

text a hudba *Jiří Raiterman*

venku

pod nebem, pod mokrým šedivým závěsem . skrz sklo koukám ven, na dva černý stromy . pod zemí pomalu hnijou kořeny . a my a my, my nepatříme nikam .. užijvej dne a nemysli na to, co v noci . no mě se neptej, já dělám jen svoji práci . jakápak tma, ted? no tak si rozsviť . tak jakápak tma, tady?! no tak se, papíre, zapal a shoř! .. plameny uklízí věci na zemi . a zem a my - čistota sama . pod zemí pomalu hnijou kořeny . a my a my, my patříme jen sobě .. člověče, drolíš se mi před očima . zkus tenhle krém, pak zatop, je tu zima . miláčku, drolíš se mi před očima . zkus tenhle krém, pak zatop, je tu zima .. po polích roky se valí kameny . jak my a my - jen od sebe se drolit . a my, jak my - jen od sebe se drolit . a my, jak my - jen pro sebe se drolit . až do konce se drolit

text a hudba *Jiří Raiterman*

kostkovaný lino

boří se, koutkem oka sleduje pohyby . boří se, koutkem oka sleduje pohyby . boří se, koutkem oka sleduje pohyby . boří se, koutkem oka sleduje pohyby .. a uši čekaj' na něco, co se ztrácí v šedi . v Ravicových zvycích a zásadách se noří . jede v tom zaslepeně a na rady moc nedá . svaly, šlachy, prázdná hlava - babylon . kousky srdce na talíři každého dne . kotrmelce bez kterejch se neobejde . skrytý emoce za odkrvenou tváří .. na zpocený struny tuny hlíny . bezpečnej dopad na zem, bez bolesti . podivný ticho v noční kuchyni . láhve a uzžený a zbytky štěstí .. kostkovaný lino a nenažranost dřinou . toho se neúčastní na cestě po vlastních schodech . nezlobíš se, i když je tvůj atentátník . bezdomovec s kapsama plnýma kvalitního masa .. občas tajou ledy . občas tajou ledy . občas tajou ledy . a plujou po kostkovaným linu (občas tajou ledy) . a plujou po kostkovaným linu (občas tajou ledy) . podivný ticho v noční kuchyni (a plujou po kostkovaným linu) . láhve a uzžený a zbytky štěstí (a plujou po kostkovaným linu) . občas tajou ledy . občas tajou ledy .. boří se, koutkem oka sleduje pohyby (und alle Ohren warten) . boří se, koutkem oka sleduje pohyby (Ils se perdent dans le gris)

text *Zdeněk Kraška* . hudba *Jiří Raiterman*

je-li myš a je-li veš

myslí-li veš, pak myslí silou vši . a myš svou myšlenku nepustí . tak jako veš se drží v srsti, tak myš a lenka hryžou a rozhryžou . kdo z lidí o to stojí ve svém štěstí? radši radí se s vědou lékařskou .. a věda je spokojena, je-li myš a je-li veš probádána a usměrněna . a věda je spokojena, je-li myš a je-li veš probádána a usměrněna (a věda je spokojená / je-li myš a veš usměrněná) .. člověk se štítí myši a vši . posiluje svůj štěstí štít . a tak je člověk ve svém štěstí podobný myšim, všim . a myš a veš se přirozeně snaží být tím, co je jim všim .. být na světě, nějak být a netvořit a jen mít štěstí štít . být na světě, nějak být a netvořit a jen mít štěstí štít . být na světě a vycházet a zas vracet se a říkat si: „táák, už jsme doma!“ a netvořit, jen se pitvořit, když smrdí to a když to není moje věc .. s lehkostí lehat do kostí a vybírat si z určených možností . s lehkostí lehat do kostí a vybírat si z určených možností . s lehkostí lehat do kostí a vybírat si z určených možností

text a hudba *jiří raiterman*

jak sníme se

stojíme spolu, uprostřed lesa - je tma a houstneme . houstneme k sobě, ale všechny ty větvy a větve, bodají se a praskají . praskají dveřma, prosím tě, věř nám, ale sám myslím už jen na dveře . a ty dál věříš a přitom si měříš, kolik dveří pokryje dřevo . pokrytci hluší jsme, jak do sebe hustíme a pokrýváme větvema . holýma a rozvityma - ty hluchý místa za ušima, pokrýváme větvema . pokrytci hluší jsme, jak do sebe hustíme a pokrýváme větvema .. příkládám k jmenům tváře, bolest ti zarůstá hlavu . příkládáš kmenům tváře, bo les ti zarůstá hlavu . příkládáme tváře... svačinu ze sáčku a polibek s čajem, a když zakloním hlavu a podívám se nahoru, úplně se mi zatočí . z toho jak nám tenhle les, přerostl přes hlavu; z toho co všechno nechávám růst když hájíme své kmeny a zatím kmeny naše v háji; ty hájovna a já sekera . protože nám tenhle les, přerostl přes hlavu, tolik dřeva třeba na dveře . hájíme své kmeny a zatím kmeny naše v háji... tak stojíme spolu, uprostřed města a ještě a doma a polykáme . polykáme jídlo, který v klíně vystydl; město i tvoje srdce na dlani . stojíme spolu, na krajích spolu - když dáváš a já беру . ale úplně nakonec, sundávám z kroužku klíče . a pak kousat se až do smetí . kousat se až do smetí

text a hudba *jiří raiterman*

byli 3

byli tři - raz, dva, tři - ne tři bratři, ani švédská trojka, prostě tři, dva kytáři a jeden bicí, a pak volá ségra z ostravy a jestli hledaj ještě toho basu? "jo." byli čtyři - raz, dva, tři, čtyři - ne čtyři koně ve dvoře, žádný čtveráci, prostě čtyři a ten bicí jednou říkááá...: "e.e." byli tři - raz, dva, tři: "netřítolik tu kytáru, prostě tři." a málem by to tření zapálilo pokoj, kdyby se nezeptali jednoho starýho dobrýho známýho: "nemáš prosimtě náhodou na půdě akordeon po dědovi?" . "mám." byli čtyři - raz, dva, tři, čtyři: "ty we, to je fakt dobrej rytmus, ale bez bicího? co takhle se zeptat toho pozdějc bejvalýho předtim bejvalý, jestli.., víš co?" "jo." bylo jich pět - raz, dva, tři, čtyři, pět - ne pět švestek, ani pět peněz, ale... "ostatně mezi náma; trochu slivovice na zahřátí se hodí... občas do bříška. netroubil ten starej dobrej známej kdysi na pohřebch?" . "jo." takže raz, dva, tři, čtyři, pět, šest je nás . raz, dva, tři, čtyři, pět, šest je nás . a to jsou dvě osobní auta z prahy a z třeště když se jede na výlet . šest je nás a to jsou čtyři bagety a dva toasty na nočním ömv . šest je nás a to jsou čtyři maily, když se na něco ptáte, a dvanáct, když chcete odpověď . šest je nás a to je jeden sýček, a pak šest nervózních lajek než se jde hrát . šest je nás, raz, dva, tři, čtyři, pět, šest je nás, raz, dva, tři, čtyři, pět-šest a to je dost

text a hudba *jiří raiterman*